

det er, fordi vi har en justitsminister, der på dette område er slap og ikke tør skride ind. Derfor får han lov til at gøre det.

Og det er helt korrekt, at jeg i forbindelse med to af disse udgange har medvirket i en diskussion med Jørn Jønke Nielsen, én gang i TV 2 og én gang i TV 3, og begge gange gjorde jeg det meget bevidst, fordi jeg fik at vide af tv-stationen, at han ville være der, og at han under alle omstændigheder ville få en taletid på 5-6 minutter, og at det ville sige, at han enten ville få lov til at stå alene og forherlige Hells Angels med alle deres forbrydelser, de 826 domme osv., og kalde dem mænd med hjertet på det rette sted – det er jo sådan, han selv beskriver Hells Angels – eller også kunne der komme én, der har en anden opfattelse, og som tør kalde dem landets værste organiserede kriminelle bande, for det er, hvad Hells Angels er.

Og det er derfor, vi beder justitsministeren om nu at bruge grundloven til at forbyde både Jørn Jønke Niensens virksomhed og den kriminelle organisation, han tilhører, og det kan justitsministeren gøre, hvis justitsministeren har mod og mandshjerte.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er faktisk utroligt – og det gælder i mange sager her i Folketinget – at de borgerlige partier, som nu er i opposition, skal skyde skylden på den socialdemokratiske styrede regering og omvendt. Det er simpelt hen så trættende at høre på, for de, der har regeringsmagten, kan jo bare gøre det, de vil. Hvis man ønsker at stramme op, så kan man gøre det.

Og så må jeg sige til justitsministeren: Det er vel nok stærkt: Tænk engang, Danmark har en justitsminister, der har nægtet at optræde sammen med Jørn Jønke Nielsen! Hvis det er det eftermæle, landets socialdemokratiske justitsminister gerne vil have, må jeg sige: Det er sandelig en svag sag!

Hvad med, om justitsministeren havde grebet ind over for alle de udgange, som Jørn Jønke Nielsen har haft, og hvor han har haft mulighed for at optræde på slap line enten på tv eller i radioen eller med foredrag rundt omkring i landet. Det var det eftermæle, justitsministeren burde efterstræbe i stedet for at stå at prale med, at han har nægtet at optræde på tv sammen med Jørn Jønke Nielsen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 45 (V, KF, FP og DF) stemte for, 58 (S, SF, RV, EL og CD) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 13:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod rockgrupper.

Af Pia Kjærsgaard (DF) m.fl.

(Fremsat 3/10 96. Første behandling 4/10 96.

Betænkning 8/10 96).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Kirsten Jacobsen (FP):

Fremskridtspartiet har stillet ændringsforslag nr. 1, og det har vi gjort, fordi vi synes, den oprindelige tekst er for upræcis og udflydende.

Vi har ladet os belære af den høring, der har været, og med de udtalelser, der er kommet fra regeringen, både fra justitsministeren og fra statsministeren, om, at man overvejer at forbyde rockernes foreninger ved hjælp af grundlovens § 78, synes vi ærlig talt, at man burde kunne støtte dette ændringsforslag, for det præciserer ganske klart, hvad det er for nogle grupper.

Det er nøjagtig de samme grupper som dem, der er omfattet af det forslag, vi lige har vedtaget, lovforslag nr. L 22. Og da L 22 nu er vedtaget, er der jo ikke længere nogen hindring for, at regeringen kan støtte det ændringsforslag om forbudet, der her er tale om, så det kan blive et supplement, som kan gøre, at vi kan komme videre.

Vi kan ikke støtte ændringsforslag nr. 2, for det synes vi er for upræcis, fordi man kun nævner rockgrupperne Hells Angels og Bandidos, for man må jo gøre sig klart, at der er undergrupper med mange andre navne, og skal man

ramme den slags grupper, som her bekrieger hinanden, bør det jo være dem alle sammen.

Vi håber som sagt, at vi får Fremskridtspartiets ændringsforslag vedtaget, og hvis dét sker, kan vi stemme for det samlede beslutningsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 til teksten forkastedes, idet 3 stemte for, 98 imod.

Ændringsforslag nr. 2 til teksten vedtoges uden afstemning.

Forslaget som helhed sættes derefter til forhandling.

Forhandling

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det foreliggende forslag om at forbyde rockergrupper har naturligvis det samme formål som de andre forslag, vi behandler i dag: Rockerne skal stoppes. Det er også Venstres ønske.

Gid det var så let, at vi bare kunne forbyde rockergrupperne. Jeg tror egentlig, rockerne er revnede ligeglade med at blive opløst, når de er ligeglade med drab og vold. De vil ikke opgive deres hadefulde kampagne. Men hvad der er nok så væsentligt: Man behøver ikke nogen lov for at opløse rockerne. Hvis de har et ulovligt formål, skal de opløses efter grundloven, den grundlovsbestemmelse, som forslagsstillerne selv henviser til.

Det er så en tjenestepigt for Rigsadvokaten at søge ulovlige foreninger opløst ved domstolene. Vi går naturligvis i Venstre ud fra, at justitsministeren som den øverste anklagemyndighed fører tilsyn med, at Rigsadvokaten passer sit arbejde. Jeg går ud fra, at justitsministeren om lidt kan forsikre Folketinget om, at der vil blive rejst sag om opløsning af rockerforeninger, den dag beviserne måtte være til stede.

Når Venstre i dag stemmer imod dette lovforslag, er det altså ikke, fordi vi er uenige i målet, men fordi midlet henhører under den udøvende magt. Det er ikke Folketingets opgave at vurdere, om beviserne er til stede. Det er justitsmini-

sterens ansvar, og vi forbeholder os i Venstre ret til at drage ministeren til ansvar, hvis ikke han opfylder denne grundlovsbestemte pligt om at søge foreninger med ulovligt formål opløst.

Jeg vil bede justitsministeren bekræfte, at ansvarsfordelingen er sådan, og jeg vil bede justitsministeren bekræfte, at ministeren vil sørge for, at der bliver skredet ind ikke blot mod rockere som enkeltpersoner, men også mod foreningerne som sådanne, den dag det er muligt.

Vi vil altså ikke blande os i Rigsadvokatens arbejde, men vi vil godt her i aften høre justitsministerens eget personlige bud på, hvornår en forening bør opløses, hvis beviserne er i orden.

Ministeren har jo selv oversendt et bilag til Retsudvalget. Det er bilag 17 til L 22, hvoraf det fremgår, at der over en årrække f.eks. mod medlemmer af Hells Angels er afsagt en stribe domme, der omfatter manddrab, manddrabsforsøg, medvirken til manddrab, vold af alle grader, voldtægt, brandstiftelse, smugling af narkotika, ulovlig tvang, falsk forklaring, trusler, indbrud, brugstyveri og hærværk, overtrædelser af våbenloven, hjælp til undvigelse, underslæb, bedrageri, mandatsvig.

Jeg spørger igen justitsministeren: Hvor meget skal der efter justitsministerens opfattelse til, før man kan anse en forening for ulovlig, forudsat beviserne er i orden? Det vil vi gerne høre justitsministerens bud på.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Af hensyn til den gode stemning her i salen skal jeg gøre det kort.

SF afviser forslaget med den begrundelse, som af flertallet er anført i betænkningen, nemlig hensynet til ansvarsfordelingen mellem den udøvende magt og Folketinget.

(Kort bemærkning).

Helge Bo Jensen (EL):

Enhedslisten er imod forslaget. Vi går generelt ikke ind for forbud mod forskellige organisationer, og det gælder naturligvis også rockere.

Det centrale er jo, at problemet ikke forsvinder, for problemer i det hele taget forsvinder ikke, fordi de forbydes. Rockere kan ikke forbydes væk fra Jordens overflade. Derfor ser vi sådan set ingen grund til at medvirke til at vedtage et forslag som det, der foreligger.

I praksis vil det nok være muligt for en rockergruppe at finde et nyt navn og nogle nye symboler at mødes under, og man kunne jo

forestille sig alle mulige former for konstruktioner. Mon ikke de kan finde ud af at danne en spejdertrup eller en bokseklub eller noget lignende?

Endelig er der jo også et væsentligt element af kollektiv straf i sådan et forslag. Det er et princip, som vi ikke støtter.

Helge Adam Møller (KF):

Man kan sige, at dette forslag burde være overflødig, for det er jo i virkeligheden et forslag, der siger, at vi beder regeringen om at holde grundloven, og det skulle vel være overflødig.

Grundlovens § 78, stk. 2, siger jo klart og tydeligt, at det er regeringens pligt ved dom at få opløst en forening, som virker ved vold. Det, der er spørgsmålet, er, om man kan bevise det. Kan man bevise, at Hells Angels og Bandidos virker ved vold? Det er jo de to organisationer, det drejer sig om ifølge det ændringsforslag, der er stillet; det er ikke rockergrupper i al almindelighed. Nu er det kun Hells Angels og Bandidos, vi snakker om. Kan man løfte den bevisbyrde?

Det burde jo være helt indlysende for enhver i dette Folketing, at selvfølgelig kan man det. Lad mig nævne kort, hvad justitsministeren skriver i bemærkningerne til L 22, som et overvældende flertal i Folketinget for en halv time siden vedtog.

Han skriver, at der føres i øjeblikket en rockerkrig mellem Hells Angels og Bandidos. Det er de to, der skal opløses. De kriger imod hinanden. Han skriver også, at der er blevet begået drab og adskillige drabsforsøg af de to grupper. Og endelig skriver ministeren, at de to grupper – og de er nævnt med navn, Hells Angels og Bandidos – anvender våben: automatvåben, raketter, bilbomber, maskingeværer osv. Når ministeren skriver det, er det jo selvfølgelig, fordi han ved det. Ellers skriver man det da ikke i regeringens lovforslag, hvis det ikke er noget, man er sikker på. Det var den første del af beviset.

Man kunne også, hvis man ville gå lidt længere for at være helt sikker på, at det nu holder vand både i byretten, i landsretten og i Højesteret – for det kan ankes til Højesteret – spørge, hvor mange i medlemskredsen i disse to organisationer der er straffet for vold. Og så må man konstatere, at det er det overvældende flertal. I Hells Angels alene er det 191 voldsdomme til de 54 medlemmer, og deraf var de 24 for drab eller drabsforsøg.

Så kan man spørge, hvor ofte der hos medlemmerne eller i deres klubhuse er fundet våben. Er det en sjælden gang eller ofte? Ja, vi kan konstatere, at det faktisk er hver eneste dag – hver eneste dag i 1996.

Lad mig bare nævne, at i 1996 blev der fundet 191 skydevåben, og vi er stadig væk kun inde i den 10. måned. Det drejer sig om 121 pistoler, 7 US-karabiner, 23 militærgeværer, 5 maskingeværer, 5 maskinpistoler, 1 svensk panserværnsraket og 26 håndgranater. Skulle det ikke være bevis for, at når medlemmerne enten på sig selv, i deres biler eller i deres klubhuse har fået konfiskeret alle de våben, så er det en forening eller en organisation, der optræder ved vold?

Man kunne som det næstsidste argument, hvis man vil have yderligere beviser, spørge, at når en organisation som eksempelvis Hells Angels har en talsmand, som ofte og gerne optræder i tv og radio, og denne talsmand er straffet for mord og idømt 16 års fængsel for dette – og det vil sige, at man har valgt den mest ekstreme voldsmand til sin talsmand – tyder det så ikke på, at organisationen virker ved hjælp af vold?

Endelig kan det sidste spørgsmål være, om medlemmer i en sådan organisation, der har begået grov vold eller manddrab, opnår en ringere eller en bedre stilling i organisationen. Og svaret er: Jo grovere vold man har begået – og helst manddrab – jo højere position får man i Bandidos og Hells Angels. Sådan er deres regler.

Mon så ikke man havde beviser nok? Derfor er der kun én ting at sige: Man må selvfølgelig vedtage dette lovforslag, fordi regeringen ikke selv har levet op til det, der er dens pligt, jf. grundlovens § 78, stk. 3, hvorefter en forening øjeblikkeligt kan forbydes og der derefter indledes retssag.

Nu ønsker vi at sikre, at Folketinget pålægger regeringen at leve op til sin pligt.

Kirsten Jacobsen (FP):

Der skal ikke herske tvivl om, at vi i Fremskridtspartiet er helt enige i det mål, som forslagsstillerne har med dette forslag. Det har vi tilkendegivet i og med, at vi har stillet et ændringsforslag. Vi har også begrundet, hvorfor vi har stillet det; vi synes, at formuleringen er for upræcis.

Jeg har også allerede sagt, at hvis vores eget ændringsforslag ikke blev vedtaget, kunne vi ikke støtte forslaget i den form, det så har.

Når det er sagt, er jeg nødt til at sige til justitsministeren, at hvis regeringens udtalelser vedrørende opløsning af rockergrupper skal tages alvorligt, må vi andre, der nu stemmer det her forslag ned, holde ministeren fast på de udtalelser. Og så forventer vi faktisk, at man lever op til det ansvar, man allerede har, og hvis man føler, man har brug for nogle flere paragraffer, at man så kommer til Folketinget hurtigst muligt og beder om dem.

Der er en anden grund til, at det her er betænkeligt at vedtage. Der står, at det skal gøres omgående. Jeg synes, at man skal lytte lidt til politiet i denne sag. Jeg lagde i hvert fald meget vægt på, at Københavns politidirektør, Hanne Bech Hansen, sagde, at lige i øjeblikket burde man nok ikke gøre det. Men det havde der jo heller ikke været noget i vejen for, hvis man havde taget Fremskridtspartiets ændringsforslag, for så kunne man have ventet på justitsministerens forslag. Det har man valgt ikke at gøre, men vi vil i hvert fald i Fremskridtspartiet holde et meget vågent øje med, hvordan justitsministeren agerer. Vi vil i hvert fald ikke afvise at stille justitsministeren både § 20-spørgsmål og samrådsspørgsmål senere hen ad vejen, for dette problem er simpelt hen for alvorligt til ikke at få løst. Så er det jo kedeligt, at vi nu står og skal stemme om et forslag, som ikke er velegnet til at løse problemet.

Arne Melchior (CD):

Jeg er ked af at forlænge mødet, om end det kun er for nogle få minutter, men tilhængerne af dette forslag skal altså ikke være alene om at udtale sig om sagen.

Jeg har før engang – det var i forbindelse med nazipartiet – forsøgt at få aktiveret denne udmærkede § 78. Rigsadvokaten kom dengang til det resultat, at det burde ikke ske fyldst, eftersom der var en betydelig procesrisiko, og tænk, hvis nazipartiet gik hen og vandt over staten! Det bøjede jeg mig naturligvis for.

Det samme argument vil jeg gerne gøre gældende her. Jeg er langtfra sikker på – ingen i denne sal kan være sikker på det – at man til tops i det danske retsvæsen kan vinde en sag, som forudsætter, at de nævnte rockergrupper er foreninger. Så vidt jeg erindrer, skal der for at bevise, at nogle mennesker har dannet en forening – der står udtrykkeligt foreninger, der står ikke grupper, organisationer eller lignende, der står foreninger – foreligge love, og der skal være kontingentbetaling, og der skal vælges en ledel-

se. Det vil temmelig sikkert, jeg kan ikke helt vide det, være nemt for rockergruppernes forsvarere i sådan en sag at vise, at denne gruppedannelse ikke opfylder reglerne for at blive benævnt forening. Sådan en risiko må vi simpelt hen ikke løbe af geskæftighed og letsindighed.

Så skal jeg endelig minde om en debat, jeg havde med hr. Helge Adam Møller i formiddags vedrørende § 78, stk. 5, hvori der kort og godt står: »Opløsningens retsvirkninger fastsættes nærmere ved lov.« En sådan lov findes ikke. Så svarede hr. Helge Adam Møller i formiddags, at den kan vi så få bagefter, efter at rockerne er blevet forbudt. Det skulle altså være lovgivning med tilbagevirkende kraft, skønt vi i adskillige årtier, ja i generationer, har haft den bestemmelse stående. Vi skulle hellere gribe i vor egen barm og sige: Hvorfor har vi ikke sørget for at skaffe denne lov?

Jeg mener, at det er helt uladsgjærligt at forbyde noget, uden at man kender retsvirkningerne af et forbud. Det er ikke hr. Helge Adam Møller værdigt at tro, at man kan gøre det. Han ved bedre. Derfor er der slet ingen mulighed for at støtte dette forslag.

Formanden:

Så er det hr. Bjørn Elmquist og derefter hr. Helge Adam Møller. Fru Pia Kjærsgaard vil som ordfører gerne summe op.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Nu har jeg siddet stille på min stol under alle disse beslutningsforslag, og det agter jeg også at blive ved med. Dog skal jeg gøre en kort bemærkning. Nå ja, det er ikke en trussel; det er et løfte til hr. Hans Engell blandt andre. Der er sagt meget om § 78. Jeg vil sige til hr. Arne Melchior, at som jeg opfatter stk. 5, så gælder det jo spørgsmålet om, at når dommen er faldet og man ved, hvad virkningerne skal være, så skal de gennemføres ved lov. Jeg tror ikke, det er en lov, der skal gælde på forhånd. Men det er nu en juridisk diskussion, som jeg ikke synes vi skal kaste os ud i her i Folketinget.

Men grunden til, at jeg tager ordet nu, er, at jeg fristes til at kalde alle dem, der nu løber med det her forslag, for lemminger. I april måned, da folk sagde: Nu må Folketinget gøre noget ved de rockere, udtalte jeg et eller andet sted som en tør konstatering – ikke som lovgiver eller noget som helst, men som en tør konstatering – at det var en sag efter grundlovens § 78 for vores

anklagemyndighed og myndighederne i øvrigt: Told og Skat, politi, socialforvaltning, og hvad det kan være, at finde ud af, om der er foreninger i dette land, som prøver at nå deres formål ved hjælp af vold og andre ulovlige midler.

Og da fik jeg sådan skældud, nej, hvor fik jeg skældud! Der var en af de kloge i Venstres folketingsgruppe, fru Birthe Rønn Hornbech, der talte om den slappe, naive tåbelighed, der lå bag sådan noget. Hvad ville en rocker dog gøre, om han blev dømt ved domstolene som medlem af en ulovlig forening, ville det skræmme rockeren til at lade være med at begå mord, og hvad ved jeg, som de ikke må gøre? Jeg fik også skældud i B.T.s leder – det samme om slap naivitet – og i Berlingske Tidende.

Men nu løber lemmingerne lige pludselig den anden vej.

Vi stemmer ikke for det forslag, for vi mener ikke, at det er noget, politikerne skal blande sig i. Det er noget, som de udøvende myndigheder har en embedspligt til at efterse, og så er det domstolen, der skal tage stilling til den dokumentation, der måtte blive fremlagt.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det er jo ikke så tit, at jeg siger noget positivt og venligt om hr. Bjørn Elmquist, men det vil jeg godt gøre her og give hr. Bjørn Elmquist fuld og hel kredit for, at hr. Bjørn Elmquist efter min mening var den første og i lang tid den eneste, der stod på det her standpunkt. Helt enig, det var rigtigt, hvad hr. Bjørn Elmquist sagde.

Så til hr. Arne Melchior, der siger, at man altså ikke kan lave love med tilbagevirkende kraft: Det, jeg har sagt, er, at jeg syntes, regeringen skulle handle. Det kan så diskuteres, om man kan det eller ikke kan; men jeg vil godt læse op fra Jyllands-Posten dagen efter vores høring. Der udtaler én, der har forstand på det her område, professor i statsret Henrik Zahle, Københavns Universitet, at det er nok med et administrativt indgreb. Regeringen kan altså forbyde Hells Angels og Bandidos med virkning fra i eftermiddag – med virkning fra i eftermiddag! Det er, hvad en professor i statsret siger, og jeg tror, at han på det område er klogere end både hr. Arne Melchior og mig.

Formanden:

Hr. Arne Melchior for en kort bemærkning. Jeg forstod, fru Pia Kjærsgaard ville runde af.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det må jo være en forsømmelse fra hr. Helge Adam Møller, når han ikke regelmæssigt roser hr. Bjørn Elmquist – det har jeg gjort så sent som i formiddags – men jeg kan nu ikke se, at grunden til ros er så stor denne gang.

Når hr. Bjørn Elmquist er så overbevist og som den første har nævnt § 78, så bør han vel stemme for forslaget. Nåh nej? Ja ja, men der er da ikke noget særlig rosværdigt i, når man nu så stærkt har fremført det og ment det, så pludselig at krybe i et musehul.

Må jeg så derimod sige, at jeg er enig med hr. Bjørn Elmquist i det, han sagde, om, at det ikke er en sag for Folketinget at belære anklagemyndigheden, den skal ikke modtage forskrifter herfra.

Og må jeg så over for professor Zahles udsagn anføre professor Nordskov Niensens udsagn fra i mandags, hvor han i høringen udtrykkelig sagde: Det kan kun ske ved dom eller lov. Det står mejslet på tryk. Der har vi altså uenighed blandt førende jurister; det er jo derfor, vi ikke har et embedsmandsstyre, for de er mindst lige så uenige som vi folketingsmedlemmer.

Men altså procesrisikoen, som jeg nævnte før, er alt for stor til at give sig i lag med denne her sag.

Formanden:

Så er det justitsministeren, og derefter vil fru Pia Kjærsgaard . . . All right, fru Pia Kjærsgaard er ordfører for forslagsstillerne, så mon ikke justitsministeren skal først.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Undskyld, jeg skal ikke blande mig i formandens ledelsesret.

Formanden:

Tak.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Betingelserne for udnyttelsen af § 78 er der redegjort for i besvarelsen af spørgsmål – så vidt jeg husker 145 vedrørende lovforslag nr. L 22.

Hvorvidt betingelserne er opfyldt, er der ikke sikkerhed om. Arbejdet med vurderingen af, hvornår betingelserne er givet fald vil være opfyldt, fortsætter i ministeriet.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg skal bare i al stilfærdighed sige, at det ville være en ganske god markering af Folketinget, hvis man kunne stemme for det her forslag om et forbud mod rockergrupperne Hells Angels og Bandidos.

Jeg vil da godt med det samme give hr. Elmquist den ros – selv om jeg flover mig lidt ved at gøre det, så skal det gøres alligevel – at jeg i hvert fald aldrig nogen sinde har skældt hr. Bjørn Elmquist ud ved at komme med en henvisning til grundlovens § 78, stk. 2. Jeg har ikke skældt ud overhovedet. Jeg holdt lav profil og tænkte faktisk på det tidspunkt, det første gang var fremme – og det medgiver jeg gerne, det var hr. Bjørn Elmquist – at det måske var en idé til overvejelse.

Det, der så efterfølgende er sket, er jo en ganske alvorlig optrapning af denne her krig. Og da må jeg nok sige, at jeg også undrer mig lidt over, at hr. Bjørn Elmquist – og i øvrigt resten af regeringen, men i hvert fald Det Radikale Venstre – så ikke kan følge det her lovforslag. Det er jo ene og alene en markering, fordi vi jo nok alle sammen har en meget stærk fornemmelse af, at justitsministeren ikke vil leve op til grundlovens § 78, stk. 2.

Derfor havde jeg syntes, det var ganske udmærket, hvis man kunne stemme for og i det hele taget støtte ethvert initiativ, som kunne føre til et forbud mod disse rockergrupper.

Jeg er da også ganske enig i, at det her jo simpelt hen er brolagt med dårlige undskyldninger. Der er jo stribevis af domme for vold, mord, røveri, stribevis af våbentyverier, der er jo så mange, mange ting, man kunne klynge det her op på. Det er vel nok som sædvanlig viljen, der ikke er til stede.

Så må jeg sige til hr. Arne Melchior, at andre organisationer – og jeg er fuldstændig ligeglad med, hvilke det er – naturligvis skal have nøjagtig de samme betingelser, hvis de udøver den samme form for vold og terror, som har været udøvet fra rockergruppernes side. Det skal ikke være møntet på bestemte organisationer. Man skal bare følge det, der står i grundloven, at de, der udøver vold mod anderledes tænkende, altså er omfattet af denne her paragraf.

Så vil jeg godt vende lidt tilbage til det med de dårlige undskyldninger: Jeg forstår ikke, at Fremskridtspartiet ved fru Kirsten Jacobsen kan sige, at man venter på, at justitsministeren må følge det her op, og så samtidig stemme forslaget ned. Det har jeg altså lidt svært ved at forstå.

Hvis man ikke mener, det skal træde i kraft, så kan jeg godt forstå, man stemmer det ned, men ikke, hvis man rent faktisk forventer, at det er noget, der vil ske.

Jeg skal lige vende tilbage til hr. Melchior, som sagde, at det var ganske umuligt at skride ind over for rockerorganisationerne, fordi organisationerne ikke havde – i hvert fald var det ikke noget, der var kendt – love og en ledelse. Jeg tror helt afgjort, at disse organisationer har endda en enorm markant ledelse. Jeg tror bestemt også, at de har både vedtægter og love. Men skal det virkelig være kriterierne for, om man ønsker at gøre noget ved det her problem?

Så skal jeg bare afslutningsvis sige tak til De Konservative, som støtter vores forslag. Jeg synes, det er godt. Jeg havde ønsket, at der havde været flere partier i Folketinget, der gjorde det. Det er der altså ikke, så vi må indtil videre leve i uvished om, hvorvidt der i det hele taget vil blive fulgt op på det meget stærke ønske, som jeg egentlig tror bliver mere og mere dybt også blandt vælgerbefolkningen, om, at man bruger grundlovens § 78, stk. 2.

Kirsten Jacobsen (FP):

Nu er det jo ikke første gang, fru Pia Kjærsgaard ikke har forstået, hvad jeg sagde, så jeg skal gerne gentage det.

Det forholder sig sådan, at vi i Fremskridtspartiet har lyttet ved høringen til bl.a. Københavns politidirektør, fru Hanne Bech Hansen, som har sagt, at det måske ikke lige i øjeblikket var det, der skulle til. Det gjorde dog ikke, at vi ikke ville støtte det. Det, der gjorde, at vi ikke ville støtte forslaget, som det lå fra Dansk Folkeparti, var, at selve formuleringen var upræcis.

Det prøvede vi at råde bod på ved at stille et ændringsforslag, som kunne have præciseret forslaget i en sådan grad, at vi kunne have stemt for det. Det ændringsforslag er stemt ned, og så står vi altså tilbage med et forslag, som kun drejer sig om rockergrupperne Hells Angels og Bandidos. Og så må vi spørge: Hvad så med de andre rockergrupper? Jamen kan vi vedtage her i Folketinget et forslag, som går ud på at forskelsbehandle rockere?

Efter Fremskridtspartiets bedste opfattelse skal de opløses alle sammen. Det har justitsministeren bemyndigelse til, og vi sagde til justitsministeren – og det mener vi faktisk – at de overvejelser, man gør sig om at samle beviserne, må man hellere skynde sig med, for ellers har

man ikke hørt det sidste ord fra Fremskridtspartiet i den her sag.

Ole Donner (DF):

Jeg må sige, at jeg blev noget forbavset, da jeg hørte fru Kirsten Jacobsen her fra talerstolen sige: Ja, altså nu stemmer vi ikke for det her forslag, og så må vi forvente, at ministeren sørger for at gennemføre det – og så går det i øvrigt alt for hurtigt. Det er første gang, jeg har hørt fru Kirsten Jacobsen sige, at noget går for hurtigt.

Jeg hørte også godt, hun sagde, at hun ville forbeholde sig at indkalde ministeren i samråd og stille nogle spørgsmål og sådan, så det rigtig kunne gå stærkt. Vi kender jo Kirsten normalt fra, at hun er ...

Formanden:

Fru Kirsten Jacobsen!

Ole Donner (DF):

Fru Kirsten Jacobsen er jo den lille mands beskytter, hun er en enmandshær, det skal nogle gange gå så hurtigt, at det lige kan nå TV-Avisen. Og så står man dér og siger, at *nu* skal der ske noget. Og det seneste, jeg har set, er en pressemeddelelse om et hastesamråd – hvad det så er – med forsvarsministeren i Erhvervsudvalget om noget, som han ikke har med at gøre. Derfor forstår jeg ikke, at man bruger den begrundelse for at stemme imod.

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er da nok rigtigt, at det nok ikke bliver sidste gang, jeg ikke forstår, hvad fru Kirsten Jacobsen siger.

Men må jeg så bare sige, at det første forslag, der lå fra Dansk Folkeparti, jo gik på alle rockergrupper. Efter at Fremskridtspartiet havde stillet et ændringsforslag i Folketingets Retsudvalg, ændrede vi det, sådan at det fik den udformning, som det har i dag; men det var først på et senere tidspunkt.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 16 (KF og DF) stemte for, 83 (S, V, SF, RV, FP, EL og CD) imod.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 15:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod rockeres rygmærker.

Af Pia Kjærsgaard (DF) m.fl.

(Fremsat 3/10 96. Første behandling 4/10 96.

Betænkning 8/10 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 17 (KF og DF) stemte for, 60 (S, SF, RV, FP, EL og CD) imod; 24 (V) stemte hverken for eller imod.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Medlem af Folketinget Grete Schødts har meddelt mig, at hun på grund af sygdom ikke vil kunne give møde i Tinget i mindst 7 dage, hvorfor hun anmoder om orlov, jf. Folketingets forretningsordens § 41, stk. 3, litra a, fra og med den 22. oktober 1996 og om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

Fra medlemmer af Folketinget Hanne Andersen, Torben Rechendorff og Sonja Albrink, der har orlov, har jeg modtaget meddelelse om, at de fra og med den 12. oktober 1996 atter kan give møde i Tinget.

Hans Jørgen Jensens, Nina Berrigs og Finn Eriksens hverv som midlertidige medlemmer af Folketinget ophører herefter fra nævnte dato at regne.

Fra medlem af Folketinget Søren Søndergaard, der har orlov, har jeg modtaget meddelelse om, at han fra og med den 19. oktober 1996 atter kan give møde i Tinget.

Helge Bo Jensens hverv som midlertidigt medlem af Folketinget ophører herefter fra nævnte dato at regne.